خبر

سیدجواد هاشمی، بازیگر و کارگردان سینما و تلویزیون:

ترویج سیره رضوی گام مؤثری در فیلم‌سازی است

الهام اسماعیلی| بازیگر و کارگردان سینما و تلویزیون با تأکید بر ظرفیت بی نظیر هنر در تأثیرگذاری برعمق جان انسان ها، خواستار تولید آثاری متنوع برای معرفی سیره عملی امام رضا(ع) شد و دهه کرامت را بهترین فرصت برای ترویج این فرهنگ دانست.

سیدجواد هاشمی در گفت‌وگو با خبرنگار شهرآرانیوز، با اشاره به اهمیت مقوله هنر در ترویج فرهنگ دینی به‌ویژه فرهنگ رضوی، گفت: هنر قدرتی بی نظیر برای نفوذ در قلب، روح و جان انسان دارد؛ قدرتی که بدون تردید انکارناپذیر است. به همین دلیل باور دارم هر اتفاق، واقعه یا مفهوم اگر با زبان هنر بیان شود، تأثیرات آن جان بخش، ماندگار و حتی بی انتها خواهد بود.

وی در ادامه به ارائه راهکارهایی برای ترویج کاربردی فرهنگ رضوی پرداخت و گفت: امروز دیگر زمان صرفا مدح و توصیف گذشته است. اکنون باید تمرکز اصلی ما بر سیره، منش، اخلاق و رفتار امام رضا(ع) باشد. ما باید این ویژگی ها را از طریق ساخت فیلم، تولید سرود، سرایش شعر، خلق نقاشی، نوشتن داستان و دیگر قالب های هنری برای جامعه بازگو کنیم.

این هنرمند با تأکید بر نقش هنرمندان در این مسیر افزود: وظیفه ما این است که مردم را نه فقط با دل، بلکه با رفتارشان به امام رضا(ع) پیوند دهیم. یعنی آنچه از امام آموخته ایم، در زندگی روزمره نمود پیدا کند. این مهم ترین رسالت هنر دینی است و امیدوارم همه همکارانم در این مسیر الهی و معنوی، گام های مؤثری بردارند و با آثاری درخور، سیره رضوی را به شکل ملموس به جامعه منتقل کنند.

سیدجواد هاشمی در پایان، ایام دهه کرامت را فرصتی مغتنم برای تقویت این جریان دانست و بیان کرد: دهه کرامت، با محوریت میلاد حضرت فاطمه معصومه(س) و امام رضا(ع)، زمان مناسبی برای گسترش آموزه های رضوی در جامعه است. هنرمندان، نهادهای فرهنگی و رسانه ها باید از این فرصت برای آفرینش و ترویج مفاهیم بلند سیره رضوی بهره برداری کنند تا این فرهنگ اصیل بیش از پیش در زندگی مردم جریان یابد.

کارگردانان شرکت کننده در هفته فیلم و عکس مشهد بیان کردند:

ساخت فیلم کوتاه، تمرینی برای ساخت فیلم بلند نیست

رضا میرزاده

گزارش روز

برنامه های هفته فیلم و عکس مشهد از مهم ترین اتفاقات هنری استان بود که در این هفته برگزار شد. اکران فیلم کوتاه، کارگاه های آموزشی مختلف در حوزه عکس و فیلم، جلسه های نقد و بررسی و نمایشگاه عکس از برنامه هایی بود که در پردیس سینمایی مهر کوهسنگی مشهد برگزار شد و با استقبال جمعی از علاقه مندان به هنر روبه رو شد.

نقد حتی اگر بُرنده هم باشد، سازنده است

مجید آذری فر، کارگردان فیلم «موقعیت مصطفی» است که آموزش خود را سی سال پیش در انجمن سینمای جوانان مشهد و در رشته فیلم سازی آغاز کرد و هم زمان در مدرسه تجربی تئاتر، بازیگری آموخته است. آذری فر درباره فیلم کوتاه «موقعیت مصطفی» می‌گوید: این کار، برشی از زندگی افرادی است که برای دفاع از مردم این سرزمین جنگیدند و جان دادند و حتی پیکر آن ها هم به خانواده هایشان نرسید. در این فیلم، بر خلاف بسیاری از فیلم های حوزه دفاع مقدس که از زاویه بیرونی به رزمنده نگاه می‌کنند، روایت فیلم از زاویه رزمنده انجام شده است. اینکه یک فرد پای اعتقاد خود می ایستد، کار هر کسی نیست. وی درباره ساخت فیلم کوتاه بیان می‌کند: با وجود سختی کار فیلم کوتاه، این مدیوم را خیلی دوست دارم. هر چند اینکه بتوان حس یا پیامی را در مدت زمان کوتاه به مخاطب منتقل کرد، کار دشواری است. در فیلم کوتاه نمی توان شخصیت پردازی داشت. حتی بازیگری چندانی هم نمی توان از آن انتظار داشت. فیلم نامه در آن مهم ترین رکن فیلم است. این کارگردان درباره هفته فیلم و عکس مشهد نیز می‌گوید: یکی از محاسن هفته فیلم و عکس، این است که در آن، فیلم سازان به تبادل تجربه می پردازند. بیش از آنکه هفته رقابت باشد، هفته رفاقت است. دوستان ما ایرادهای کار را به ما گوشزد می‌کنند و این را بسیار دوست دارم. از نقد سازنده استقبال می‌کنم و اگر نقد سازنده ای داشته باشم، آن را به صاحب اثر منتقل می‌کنم. نقد حتی اگر برنده هم باشد، سازنده است.

فیلم های کوتاه و بلند، دو جهان متفاوت دارند

مجید کاظمی ازغدی، کارگردان فیلم «آنارشی»، است که این فیلم، نخستین اثر سینمایی او بوده است. او درباره ورود به عرصه سینما می‌گوید: در دوره کودکی، پشت صحنه یک فیلم را دیدم و کار کارگردان به نظرم بسیار جذاب آمد. همان زمان تصمیم گرفتم کارگردان شوم. در دوره های آموزشی و کلاس ها شرکت کردم تا بتوانم به این هدف برسم. نقطه عطف زندگی من، آشنایی با انجمن سینمای جوانان بود و به جرئت می‌گویم اگر به انجمن نمی آمدم، فیلم ساز نمی شدم. اینکه شناخت مسئله را بیاموزی و بتوانی آن را به اثری تبدیل کنی که برای دیگران هم قابل ارائه باشد. کاظمی درباره فیلم کوتاه اعتقاد دارد: ساخت فیلم کوتاه را تمرینی برای ساخت فیلم بلند نمی دانم. کاری است که بسیار سخت تر از ساخت فیلم بلند است. حتی در دوره های آموزشی هم اول ساخت فیلم بلند را تدریس می کنند. فیلم کوتاه و فیلم بلند، دو جهان متفاوت دارند. این کارگردان درباره فیلم خود نیز می گوید: فیلم درباره یک مادر سرپرست خانواده است که قرار است فرزند خود را در مدرسه ای ثبت نام کند و با چالش هایی روبه رو می شود. مسئله چالش در ثبت نام بچه ها در مدارس را به صورت اتفاقی از زبان یکی از آشنایان شنیدم و وقتی بیشتر درباره آن جست وجو کردم، بیشتر ذهنم را درگیر کرد. همین شد که تصمیم گرفتم درباره این موضوع فیلم بسازم.

وی می افزاید: این فیلم را فروردین ماه سال گذشته در بازار فیلم کوتاه جشنواره کن ارائه کردم و اتفاق خوبی برای من بود. در یکی از جشنواره های کشور رومانی و آلبانی چند جشنواره داخلی هم شرکت کردم.

آموزش موجب رشد انسان می‌شود

محمد برزویی، کارگردان «لایو استایل» متولد سال ۱۳۷۱ است. کار فیلم سازی را سال ۱۳۹۳ و پس از گذراندن دوره آموزشی انجمن سینمای جوانان آغاز کرده و بعد از آن هم تجربه ساخت چندین اثر را داشته است. برزویی درباره آموزش هایی که در عرصه سینما دیده می‌گوید: تهران که بودم، دو بار از طرف انجمن سینمای جوان در فیلم سازی و نویسندگی بورسیه شدم و از دوره های آموزشی آنجا به صورت رایگان استفاده کردم. به شدت به آموزش دیدن علاقه دارم و اعتقاد دارم آموزش موجب رشد انسان می شود. موجب به روز شدن می شود و ما به این به روز شدن ها نیاز داریم. وی می افزاید: الان هم در حال نگارش یک فیلم نامه هستم. دوست دارم کاری را کارگردانی کنم که خودم متن آن را نوشته ام. دوست دارم کم کم به سمت ساخت فیلم بلند بروم. برخلاف نظر برخی از افراد که ساخت فیلم کوتاه را سکوی پرتاب فیلم بلند می دانند، این کار را یک مدیوم مستقل می دانم. البته از جنبه اقتصادی، ساخت فیلم بلند است که توجیه دارد. وی درباره شیوه ماندگار شدن در عرصه ساخت فیلم کوتاه اعتقاد دارد: از لحاظ اقتصادی برای ساخت فیلم کوتاه دو راه پیش پای شماست. نخست اینکه فیلم بلند بسازی و با سرمایه حاصل از آن بتوانی کار ساخت فیلم کوتاه را انجام دهی. دوم اینکه فیلم کوتاه بسازی و آن را برای جشنواره های خارجی بفرستی. هر چند که همین کار هم تخصص می خواهد و افراد متخصص در آن، هزینه های بالایی دریافت می‌کنند. او می گوید: کمتر انتقادپذیر هستم. کاری را که می سازم، مانند فرزند دوست دارم. نمی توانم احساس خود نسبت به کارم را نادیده بگیرم. اینکه کار را با زحمت فراوان تولید کنی و یک نفر از راه برسد و شروع به انتقاد کند، کمی سخت است. البته منتقدی را که خودش هم فیلم ساخته باشد، دوست دارم.

عکس: محمدحسن صلواتی، شهرآرا

علی عظیم‌زاده در نشست نقد و بررسی هفته فیلم و عکس مشهد:

روایت فیلم‌ساز با جهان بینی او شکل می‌گیرد

میرزاده| در روز دوم هفته فیلم و عکس مشهد، علی عظیم زاده طهرانی، مدرس هنر و مدیر فیلم برداری سینما و تلویزیون، در نشست نقد و بررسی فیلم های کوتاه اکران شده حضور یافت و ضمن بیان نکاتی درباره کارگردانی و پاسخ به پرسش های حاضران، نقطه نظرات خود را درباره فیلم های اکران شده بیان کرد. وی افزود: روند فیلم سازی در مشهد جانی دوباره گرفته است، حدود یک دهه پیش، فیلم های خوبی ساخته می شد و هر ساله فیلم سازان مشهدی در جشنواره ها حضور داشتند و به عبارتی جوایز جشنواره را درو می کردند. اما پس از آن دوره و تا مدتی، فیلمی از فیلم سازان مشهدی را در جشنواره ها نمی دیدیم یا اگر بودند، تعداد آن ها بسیار اندک بود. اینکه در این رویداد حدود هفتاد فیلم به نمایش در می آید، خبر بسیار خوبی است.

این هنرمند مشهدی درباره فیلم های به نمایش درآمده در این رویداد گفت: در فیلم ها اغلب ایده های خوبی وجود داشت، اما در ساخت و به صورت مشخص در موضوع کارگردانی نقاط ضعف دیده می شد.

وی افزود: کارگردان، با نوع جهان بینی و دیدگاه خود نسبت به قصه ای که روایت می کند، می تواند بر هیجاناتی که ممکن است در مسیر کارش پیش بیاید، غلبه کند. این ها قواعد اولیه ای است که او باید بداند.

عظیم زاده افزود: کارگردان باید علاوه بر کارگردانی، فیلم برداری و صدابرداری را نیز بداند. از سوی دیگر، باید روان شناسی و جامعه شناسی و تاریخ بداند. باید درک درستی از رنگ ها داشته باشد و رنگ شناسی را بلد باشد. ممکن است رنگ لباس یک شخصیت، معنای فیلم را عوض کند.

وی ادامه داد: کارگردان از قبل چیزی را در ذهن دارد و داستانی را که می خواهد روایت کند در ذهن پرورانده و با کمک عوامل این داستان را به اجرا می گذارد. اگر کارگردان از مسائل فنی کارگردانی اطلاع نداشته باشد، نمی تواند کار را جمع کند. کارگردانی که با صدا و تصویر و نور و موسیقی آشنایی نداشته باشد، باید در شیوه کار خود تجدید نظر کند. کارگردانی که تصویر و صدا و موسیقی و بازی را نشناسد، کمیت او لنگ است. او باید مهارت های تصویربرداری و عکاسی را بداند، اما سازوکار را به تصویربردار و عوامل واگذار کند. مثلا درباره حرکت هم زمان دوربین و سوژه، دوربین اگر موازی سوژه باشد یک حس دارد و اگر پشت سر یا جلوی سوژه حرکت کند حس دیگری دارد و این کارگردان است که باید تشخیص دهد این اتفاق چگونه رقم بخورد. اگر کارگردان بازیگری را نداند حتی اگر بهترین بازیگران را هم در اختیار داشته باشد نمی تواند از آن ها بازی بگیرد.

او باید بداند که هر ساز چه تأثیری بر مخاطب دارد تا بتواند در هنگام نیاز آن را به درستی به کار گیرد. فقط توصیه می شود که کارگردان با تدوین آشنایی نداشته باشد، زیرا برای او سخت خواهد بود تصاویری را که با زحمت و دشواری گرفته، حذف کند، نادیده بگذارد یا به اصطلاح دور بریزد.

گزارشی از بخش عکس بیست و نهمین هفته فیلم و عکس مشهد

عکاسان امروز نگاه متفاوتی به مسائل اجتماعی دارند

گزارش خبری

ریحانه موسوی| نمایشگاه عکس در بیست و نهمین هفته فیلم و عکس مشهد، دوشنبه ۸ اردیبهشت در دو بخش «آزاد» و «زیارت» افتتاح شد. در حاشیه این نمایشگاه، نشست «چگونه آماتورها به شکوفایی عکاسی کمک کردند؟» با حضور کیارنگ علایی، استاد رشته عکاسی، در پردیس سینمایی مهر کوهسنگی برگزار شد.

عکاسی در دوران گذار

کیارنگ علایی، مدرس و پیشکسوت عکاسی، در نشست تخصصی «چگونه آماتورها به شکوفایی عکاسی کمک کردند؟» گفت: آماتوریسم با نخبه‌گرایی و دموکراسی تصویر سروکار دارد و به شکل مشخصی، در برابر جمع‌گرایی دوران معاصر قرار می‌گیرد. آماتور مصرف‌کننده نیست؛ او الهام بخش بوده و به نوعی آینده هنر است. وی آماتوریسم را نوعی جریان غیررسمی قدرتمند درباره اندیشه های فردی و آزادی عمل در تکنیک و شیوه اجرای هنر دانست و افزود: آماتور یک فرد خودبسنده است؛ او توصیه پذیر نیست و مطابق کلیشه ها و ترندهای جامعه عمل نمی‌کند. آماتورها موجب رام شدن عکاسی در فضای عمومی جامعه می شوند؛ یعنی باعث می شوند فضای آن جامعه با دوربین آشتی کند و روح یورشگر دوربین را رام می‌کند. فردیت، در عکاسی آماتوری جلوه می یابد. هرکس شبیه خودش است، نه همه شبیه هم.

وی در حاشیه افتتاح نمایشگاه عکس نیز در گفت‌وگو با شهرآرا بیان کرد: باتوجه به جشنواره های دیگری که من در این سال ها داوری کرده ام، تعداد آثار رسیده به این جشنواره غیررقابتی، از جشنواره های جدی که جوایز میلیونی دارند بسیار بیشتر بود. تعداد ۱۴۴۰ عکس به دبیرخانه ارسال شد، که این استقبال گسترده و درخور توجه برای انجمن سینمای جوان مشهد بسیار مبارک است. وی معیارهای داوری آثار را مانند جشنواره های دیگر تناسب عکس با رویکردهای مسابقه بیان کرد و افزود: در بخش مستند، رویکرد مستند نگاری و مؤلفه های مربوط به آن مورد توجه است. در بخش آزاد نیز تکنیک، نگاه عکاسانه، بهره وری درست از ویرایش، پیام صریح و مناسب در عکس و خلاقیت عکاس مورد نظر بود. علایی با اشاره به اینکه در هر دوره ای متناسب با شرایط فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی جامعه عکاسی می شود بیان کرد: اکنون به اعتقاد من، عکاسی در یک دوره گذار به سر می برد و ما شاهد پوست اندازی آن هستیم. نسل جدید نگاه خاص و متفاوتی به مسائل اجتماعی دارند و نمی توان آن را با نگاه عکاسان دهه ۶۰ و ۷۰ مقایسه کرد. همچنین دموکراسی که دوربین های تلفن همراه ایجاد کرده اند و دوربین هایی که می توان به وسیله آن ها عکس فوری گرفت، یک نگاه و زیبایی شناسی خاصی را وارد عکاسی کرده است. به نظر من این عوامل، شرایط عکاسی امروز را کاملا تحت شعاع قرار داده است.

تجمیع امکانات سینمایی شهر در یک جشنواره

سید محمد مداح حسینی، مدیر انجمن سینمای جوانان مشهد، در حاشیه افتتاح نمایشگاه عکس هفته فیلم و عکس مشهد، هدف از برگزاری این رویداد را تجمیع امکانات سینمایی شهر بیان کرد و گفت: ما این برنامه را با همکاری باشگاه فیلم رویش حوزه هنری برگزار کردیم. این رویداد رقابتی نیست، به همین دلیل در تلاش بودیم تا آن را به صورت برنامه نمایش آثار اجرا کنیم. وی با اشاره به حضور افراد از نسل های مختلف در میان داوران، دلیل این انتخاب را ایجاد نگاه های مختلف به عکس ها برشمرد و افزود: ما هفت داور در دو بخش داشتیم؛ در بخش آزاد شامل ساعد نیک ذات، کیارنگ علایی، حمید گیلانی فر، مهدی زابل عباسی و نسترن فرجاد پزشک بودند. در بخش زیارت هم امیرمهدی حکیمی، فرامرز عامل بردبار و نسرین شاه محمدی داوران رویداد حضور داشتند.

مدیر انجمن سینمای جوان مشهد بیان کرد: برخلاف تمام دوره ها که شاید ۴۰۰ الی ۵۰۰ عکس ارسال می شد، این بار ۱۴۴۱ عکس از ۲۵۰ عکاس به دبیرخانه رسید، که از این تعداد ۱۱۰۰ عکس در بخش آزاد و ۳۶۸ عکس در بخش زیارت بود و درنهایت ۳۵ عکس از بین آن ها با سخت‌گیری فراوان انتخاب شد.

اهمیت تکنیک و نوآوری در عکس ها

مهدی زابل عباسی مدرس، پیشکسوت رشته عکاسی و از داوران حاضر در هفته فیلم و عکس مشهد، درباره این رویداد و نحوه داوری آثار گفت: پنج داوری که برای بخش آزاد منتخب شده بودند، تمام تلاش خود را به کار گرفتند تا در ژانرهای مختلف و از سوی دیگر تکنیک ها و نوآوری که در بحث عکاسی وجود دارد، مدنظر قرار دهند.

وی ملاک داوری آثار را بحث های تخصصی زیبایی شناسی و کادربندی عکس ها برشمرد و گفت: آثار زیادی به دست ما رسید و تنوع بالا بود. ما دوست داشتیم آثار بیشتری انتخاب کنیم، اما به دلیل اینکه محدودیت داشتیم درنهایت تعداد ۳۵ عکس را انتخاب کردیم. همچنین کارهای جدید و نویی را نسبت به کارهای بین المللی دیدیم؛ یعنی چند عکس داریم که در جشنواره های بین المللی نیز بودند و نظاره‌گر تبه های آنان در جشنواره های ایتالیا و رومانی بودیم. بسیار خوب بود که این افراد در نمایشگاه حضور داشتند، زیرا معمولا به جشنواره های داخلی توجه زیادی نمی شود. شاید معیارهای استاندارد انتخاباتی را نداشته باشند، اما این بار تلاش شده تا این معیارهای بین المللی نیز در آن رعایت شود.

عکاسان مشهدی نیازمند اتحاد هستند

بهرام بیات، از هنرمندان حاضر در نمایشگاه عکس هفته فیلم و عکس مشهد، که دوازده سال سابقه فعالیت در رشته عکاسی را دارد، درباره آثار خود گفت: من در این نمایشگاه با پنج اثر حضور داشتم، که سه نمونه آن در بخش آزاد و دو اثر در بخش زیارت است. عکس های بخش زیارت مربوط به حرم مطهر رضوی است، که در یک روز برفی عکاسی کرده ام و تجربه ای که داشتم، به تصویر کشیدم. سه عکس نیز در بخش آزاد داشتم که مربوط به سه استان متفاوت است. عکس اول، یک نوازنده ساز آذری را در خیابانی در شهر زنجان نشان می دهد. عکس دوم تصویری از یک درست که آن را «آهوی ایرانی» نام‌گذاری کرده ام، زیرا دو جلوه زیبای معماری ایرانی را دارد که توانسته فرم آهویی که بر روی در است، تکمیل کند. راه پله ای نیز در پشت آن قرار دارد و در کنار آن ترکیب جذابی ایجاد کرده است. عکس سوم مربوط به مرز بین ایران و آذربایجان است که در فضایی با یک تک درخت، عکاسی شده است.